

V. 2. Filosofické a mamonářské bláznovství vítězů nad přežitím (děj)

Žid vytáhne kolík a ze země začne tryskat fontánka ropy.

Žid: „Ropal Černé zlato!“ (*ochutná, lehce položí trezor*) „Výborný ročník! Jsem boháč!“ *Začne křepčit, výskat.*

Lovkyně: *Přátelsky, chce jej zachránit.* „Vykašli se na ropu, ty magore, balón už vzlétá!“

Žid: *Zastaví se, k Lovkyni.* „Copak jsem blázen, abych odešel, když tu mám takové jmění? Jsem boháč! Boháč!“ *A opět tančí.*

(Žid neposlouchá, jako v transu vytahuje plechový hrneček a začne do něj jimat ropu.)

Trojka: *Obchází rozházené knihy, jednou či dvakrát se shýbne a nějakou otočí.* „To né! Nemohu najít svého Prigogina! Kde je?!“

Dvojka: (*Potouchle*) „Možná se pro dobro systému sám spálil.“

Jednička: „Nedělejte si legraci, kolego. Tady jde o zachování vysoce hodnotných filosofických myšlenek. Na kolena a hledat!“ *Všichni tři skutečně kleknou a po čtyřech loží kolem knih jako psi.*

Lovkyně: *Už trochu netrpělivě...* „Vy tři! Hej, už odlétáme!“

Dvojka: *Stále na čtyřech, zastaví se a otočí hlavou směrem k L.* „Si na nás bude štěkat jak na psy, bez nás by ta její společnost vůbec nefungovala.“

Jednička: *Taky zastaví...* „Baže, všechno nám to jen kazí.“ *... a hned hledá dál.*

Lovkyně: *Teď už rozčileně a nekompromisně.* „Nastupte, sakral!“

Žid: *Teď nějaký jiný taneček než prve.* „Jsem boháč! Poslední ropa! Bohatý boháč!“ *Až se unaví, tak se usadí u pramene a opilý bohatstvím bude čekat na události budoucí.*

Trojka: *Osudově, procítěně, přímo do diváků. To je vlastně hlavní poselství hry.* „Bez nich by se nám dařilo líp!“ (*Koukne na rozjařeného Žida*) A bez ropy taky!“

Lovkyně: *Už zase klidně - nemá smysl se kvůli nim rozčilovat.* „... ale k čertu s nima.“

Lovkyně přestává nabízet pomocnou ruku či lano (nebo skáče do balónu, který doposud heroicky držela?) a balón se pouští na cestu z jeviště.

Tohle je asi nejnáročnější dramaticko-výtvarný prvek za celou historii našeho divadla, snad se to v tom šibeničním termínu zvládne...